

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Cathedra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

¹¹ V S V R A R I. i. nō iudicet sed Christi
stiani, facta restitutio, vel data cau-
tione, si possunt, a parochiano pos-
sunt absoluvi, nec est casus Episcopalis,
nec obstat cap. quanquā de usur. quia
tantum de iudeo loquitur; alia op-
niones sequuntur viam communem.
tene quod placet.

¹² E P T S C O P V S quo ad fratres pri-
uilegiacos per c. dudum nō potest plu-
res casus reseruare, quia hoc est eorum
authoritatem, quam à Papa ha-
bent rettingere, quod non potest, sed
sufficit quod disti fratres seruent ca-
sus de iure episcopo reseruatos, ut di-
ctum est suprà, Absolutio. §. 21. Quòd
autem ad curatos, & alios non pri-
uilegiatos, potest, licet peccet, si sine ra-
tionabili causa faciat. Sacerdotes ergo
conentur habere casus ab Episco-
po, & secundum taxationem i. usfa-
ciant. & in dubijs securiorēm pat-
rem teneant. Vide infra dispensatio.
§. vigesimosexto. Caueant confes-
sores ne ab his, quae non possunt, ab-
soluant, & sciant quid, & quantum
possunt.

CASVS FORTVITVS.

¹³ C A S V S fortuitus, est inopinatæ
rei eventus, cui prouideri nō po-
test: vt ruina domus, propter terrémo-
num, vel fulgor, & nulli imputandus
est secundum Pa.c. vnic. de sommo.
in glo.

¹⁴ F V R T V M computatur quandoq;
inter casus fortuitus, ut quando sit ab
ea persona, à qua nec diligentissimus
præcauisset, ut si ab uxore fiat, vel fi-
lio, secus si à famulo: arg. l. quæ fortui-
tis. C. de pign. act.

¹⁵ In contratu, qui fieri am. gratia al-
terius tantum, casus fortuitus nō im-
putatur, sed res perit domino, nisi pri-
mò, quando præcessit culpa ve si com-
modauit equum, ut ites Mediolanum,
& iuisti Viuariam, & incidisti in la-
trones, tibi imputatur, & non domi-
no c. vnic. de commo. Secundò, si pa-
rte conuenisti, ut teneris pro cau-
tuo, quia pīctū contra accidentia
ha contractus vincit legē. ff. depositi,

l. s. si conueniat. Secus quando esset
contra substantialia. Tertiò, quando
præcessit mora, ut quia tempore debi-
to non restituisti rem commodatam,
& perire, tibi imputabitur: secundum
Pa. vbi suprà.

¹⁶ E x generali pacto, ut commodata-
tius teneatur de omni casu fortuito,
nullo expresso, secundum Ioan. And.
in d.c. vnic. non tenetur, ne quis sub
inuolutione verbacum renunciaret ei
iuri, cpi non esset in specie renun-
ciatur. Et hoc in conscientia maximè
tenet. Secus si aliqui casus fortuiti fue-
runt nominati, & secuta est clausula
generalis, videlicet, & sic de omnibus
alijs. secundum Bartol. in §. quæsitū.
I. sed & si quis ff. si quis caut. quia cū
venient casus consimiles expressis, nō
maiores, quia generalis clausula in o-
diosis non comprehendit maiora ex-
pressis, & est textus notab. in clem. nō
potest de procuratorib. secus in non
odiosis, ut not. Intio in c. fides. de re-
scrip. & intellige supradicta: etiam si
firmetur iuramento, quia iuramentū
non obligat ultra consensum iuratis.

c. Quintauallis. de iure rei. Inrellige et-
tiam si res commodata astimetur,
quia astimatio non facit, quod cōmo-
datarius ad plus teneatur, quæ si non
astimetur: secundum Pan. in d.c. vni-
co. sed ad hoc facit, ut si ex culpa reci-
piētis pereat, dominus libertet ut p-
batione valoris tei commoda: Si au-
tem res astimata datur cum pacto,
quod vel res, vel astimatio reddatur,
periculum pereptionis transit, non
deteriorationis. l. plerunque. ff. de iu-
re dotium.

CATHEDRA.

¹⁷ A P P E T E R E cathedra magistra-
lem, id est, autoritatem cōmu-
nandi sapientiam, quæ quis habet, ex se
nullam curiositudinem habere vide-
tur, quia communicare alijs sapien-
tiā ad charitatem pertinet. Esse
tamen præsumptuolum hoc petere,
quando petens non esset idoneus ad
docendum, vel si ob superbia, vel
ambitionem hoc peteret, vel alio ma-
lo si-

CÆCITAS. CELATIO. CENSURA.

lo fine. Appetere autem cathedram pontificalem, secundum Tho. quolib. 3. q. 4. a. 1. nō licet, quia cathedra pontificalis requirit charitatem excellētem, quam nullus scit se habere. sicut scientiam, idē non est simile de appetitu cathedrae pontificalis. Cēcord. Aug. qui dicit loc⁹ superior, sine quo populus Dei regi nō potest, & si admīnistretur ut decet, indeenter tamē appetitur. Hoc idem Panormitan⁹ in c. eūm in cunctis. de elec̄tione. & gloss. in clementin. 2. de magistris. An liceat recusare iniunctam. infra, Episcopus. §. primo.

2 P R A B L A T I O N E M appetere nō licet secundum Thom. quol. 1. q. 6. a. 1. vbi dicitur, quod qui hanc appetit, aut est superbus, aut iniustus. Et quoli. 5. q. 9. arg. 2. in fin. sic cōcludit, quia difficile est purgatum se quemlibet posse agnoscer. Et secunda secundā. q. 18. 5. argu. 1. & 2. cōcludit, quod est illicium, & p̄sumptuolum, et quod videretur peccatum mortale hoc appetere vel aliquid facere ad hoc. Concord. Pan. in c. per vestras. de iure patron. & dicit ibi Pa. quod non est idē de beneficio simplici. Vide suprā, Beneficiū. §. 16. vsque ad 39. infra, Di- gnitas. §. 3. ibi enim diffusē de hoc dicemus.

CÆCITAS.

CÆCITAS mentis, secundū Th. secunda secundā. q. 15. est mortale peccatum, quando homo non vult intelligere necessaria ad salutem, ut liberiū possit malē agere, sine scrupulo & remorsū cōscientiæ. Secundō, quando ita occupatur in delectationibus Venereis, vel alijs, quod omittit necessariam occupationem, quam Deo tenetur exhibere, ut audire missam in festo, & huiusmodi. arg. d. 38. c. qui ea. Cæcitas mentis, luxuria filia à Gregorio dicitur, sicut hebetudo sensus, gula, de quibus in locis suis infra dicetur.

CEDERE.

CEDERE bonis, debet nō valens creditorib⁹ suis satisfacere, & talis cessio ei ad tria valebit. Primo, ne

incarceretur. Pa. in c. Odoardus. de solutio. suprā, Carcer. §. 4. Secundō, ne excommunicetur: & si erat excommunicat⁹, absoluatur, recepta debita catione de soluendo, si ad pinguiorem fortunam venerit. d. ca. Odoardus. Tertiō, quod non condemnetur, nisi inquantum facere potest, habita ratione ne egeat. Non enim fraudandus est quotidianis alimentis, ff. de te iud. 1. sunt qui in id. Limita hoc, quando non conuenit ratione delicti, quia non haberetur respectus ne egeret, etiam in clero, secundum Panorm. in c. olim nobis. de rest. spol. Et ut valeat, debitum confiteri oportet. Pa. in d. c. Odoar.

C E L A T I O .

C E L A R E peccati alicuius, quod quis indicate teneat, ad correctionem, & penitentiam propter pecuniam, aut gratiā non perdendam, seu ob consanguinitatē, vel huiusmodi, est simonia. vt in c. nemo. de simonia. saltem quod ad punitiouē, & mortaliter peccat, quia contra charitatem agit, proximi salutem minus quam pecuniam, vel temporalem gratiam existimans. Non est tamen propriē simonia, secundum Inno. sed ut simoniatus talis venit puniendus.

C E N S U R A .

C E N S U R A ecclesiastica nominat interdictum, excommunicationem, & suspensionem, vt in c. querenti. de verb. lig. Irregularitas vero quādam indecentiam, sive inhabilitatē dicit, infra, irregularitas. §. 1. Censura etiam ecclesiastica disciplinæ neruus appellatur, secundum Pa. c. cum inter de cons. no. 2.

C E N S U S .

C E N S U S est quādam pensio, quæ de prouerbībus soluitur. 1. q. 3. c. quālitū. sive quod annuālū soluitur in quantitate, vel summa. ff. de censi. l. etatē. & est duplex, videlicet, publicus, & priuatus.

2 Q u y i habet ius in quacunque re, in illa censum imponere potest. Institu. de vsu fruct. §. sine testamento. Ecclesijs autem nouos census imponere, vel

